

У име Оца и Сина и Светога Духа.

„Како су величанствена дела твоја Господе, све си премудро створио“, тако је браћо и сестре, узвикнуо у старо време, много стотина година пре доласка Христовог пророк и цар Давид посматрајући творевину Божију, он је видео у њој изражену мудрост Божију и силу Божију и зато је и рекао да је Бог све премудро створио и на очеку стварања света и касније као оваплоћени Син Божији, Господ Исус Христос све премудро твори и ствара и чини у роду људскоме.

Много има чуда Његових, набројаних у светом Јеванђељу, у свакој прилици Он се трудио да учини што више добра људима, кад год је имао прилику да учини једно добро дело, Он је чинио многа добра дела.

Тако и данашње свето Јеванђеље, које говори о васкрсењу кћери кнеза Јаира, старешине синагоге, али није се само на томе показала мудрост и сила Божија него је уз то још много добрих дела Господ учинио. Данашње свето Јеванђеље, помиње једно васкрсење телесно кћери Јаирове која је била умрла, али поред тога помиње и нека духовна васкрсења.

Када је Господ путовао са много народа, Њему у једном месту приступи старешина синагоге Јаир, јер је чуо за Господа Христа, за његова многобројна чудеса и исцељења од разних болести и рече му да је његова кћи на умору, на самрти, да дође да је исцели. Толико је Јаир веровао да ће Господ моћи то да учини и Господ је кренуо ка његовој кући, али успут се и задржавао, као да је оклевао, јер у тој маси народа, беше једна жена, кроз коју је такође требала да се пројави сила Божија и милост Божија и чудо Божије. Беше она болесна дванаест година од тешке болести губљења крви, она своју веру није исповедила устима, јер знамо, на многим местима Господ пита онога коме треба да учини добро, „Верујеш ли да то могу учинити?“ Овде нема дијалога, жена не проговара ни једне речи, Господ се њој и не обраћа, али она показа своју

веру много јаче него речима, она показа своју веру делима, јер мишљаше у себи, ако се само дотакнем скута хаљине Његове оздравићу. Таква је била силна вера њена. И она је пришла страга у тој маси народа, дотакла се са том вером и одмах је осетила да је оздравила, а Господ, није хтео да то чудо прође незапажено, него да би похвалио њену веру и да би кроз њену веру и друге људе поучио и васкрсао њихове душе. Стаде Господ и рече: „Ко ме се то дотаче?“ Апостол Петар каже, Учитељу, па видиш ли колико народа има око тебе са свих страна те гурају, а и кажеш „Ко ме се дотаче?“ Ама неко ме се намерно дотаче, јер ја осетих силу која изађе из мене. Жена виде да се не може сакрити ништа, приђе пред Њега и каза Му шта је учинила и зашто је учинила и Господ похвали веру њену. „Вера твоја спасла те је, иди с миром“, то је духовно васкрсење те жене, а вероватно и још неких у тој маси народа који су то чули и видели њену веру, да су се и они пробудили и њихова вера ојачала. Док се Господ бавио са женом и овај разговор водио, дође неко из куће старешине Јаира и донесе му тешку вест, тужну вест, кћи твоја је умрла, не труди се, не мучи Учитеља да долази, све је готово, она је умрла. Дакле, знали су они да Он може да исцели, али нису знали да може из смрти да пробуди. Господ, видећи да се вера кнеза Јаира поколебала, рече му: „Не бој се, само веруј!“ И овде васкрсне и његову веру, пре него што је васкрсао његову кћер и крете са њим кући његовој, иако је таква вест стигла до њега.

Шта је тамо у кући затекао? Велики број људи који кукају, плачу, наричу за умрлом девојком, јединица била, како је било оцу? А Господ им рече, кад је ушао: „Не плачите, није умрла него спава!“ А они Му се подсмеваху, јер знали су људи шта значи кад неко умре. Подсмеваху се Господу Христу, јер знадијаху да је умрла, а Господ их истера из те одаје у којој је лежала умрла девојка, приступи јој са родитељима њеним, ухвати девоју за руку и рече: „Девојко, устани!“ - И устаде девојка. Васкрсе из мртвих, заиста, смрт се показала као сан и даде је

родитељима њеним, и нареди им, „Дајте јој да једе!“ Вероватно девојка док је боловала ништа није јела, а уједно и да буде знак да је не само умрла и васкрсла, него да је и оздравила, зато Господ и рече дајте јој да једе.

Народ кад је то видео, задиво се томе чуду Божијем које се пред њиховим очима учинило, тако да је у данашњем светом Јеванђељу поменуто једно телесно васкрсење и више духовних васкрсења.

Откуд таква чуда да се десе браћо и сестре?

Од јаке вере. Јака вера је била у оној болесној жени, која поверова да ће оздравити само ако се дотакне хаљине Његове и тако јој би, по вери твојој нека ти буде ко што је рекао Господ и у другим приликама и овде рече, „вера твоја спасла те је иди с миром“, и вера Јаирова је била велика, али не тако јака као ове жене, али кроз речи „не бој се само веруј“, Господ је његову веру утврдио и њега духовно још подигао и васкрасо и најзад уз телесно васкрсење његове ћерке јединице васкрасо је многе душе у окупљеном народу, тако Господ ради браћо и сестре. Он када даје он даје обилато, не даје као што ми људи делимо мрвице некоме коме хоћемо да помогнемо, Господ има пуне руке добротинастава и дарова и дели онима који у Њега верују, који Њему приступају.

Тај диван догађај описан у данашњем Јеванђељу, поука је и нама браћо и сестре, да и наша вера не клоне, као вера Јаирова, да наша вера остане јака, поуздана, да знамо, да нас Господ никада неће и не може преварити и обманути. Његове речи су истина, он је рекао: „Ја сам Пут, Истина и Живот“, ко иде за Њим неће ходити по мраку, Господ је својим васкрсењем осигурао и нама људима васкрсење, као што је васкрасо Јаирову ћер, тако ће у последњи дан при другом доласку своје васкрснути сва људска телеса, сви ће људи који су од Адама живели до краја света и века васкрснути и изаћи на суд Божији, да приме по

делима својим. Шта ће ко примити зависи од тога како је живот водио овде на Земљи у овом земаљском свету и веку.

Нека би Господ и нама даровао, веру ове жене крвоточиве, или бар веру Јаирову да никада не поклекнемо, да никада не посумњамо, него да будемо спремни да за Господа нашег поднесемо све невоље, сва страдања, све муке, као и наши славни свети преци, као свети кнез Лазар, као свети владика Николај, отац Јустин и многи из рода нашег, који су своју веру делима потврдили, не само речима исповедали, него и животом доказали. Да бисмо и ми били достојни потомци светог Саве и осталих наших славних светих предака, да ту веру оставимо деци нашој, омладини нашој, јер на млађима свет остаје, да би тако живећи чували себе и душу своју од сваког греха и сваког зла.

Данас су покладе светог Божићњег поста, сутра почиње пост који траје четрдесет дана браћо и сестре, пост је Црква установила ради очишћења наших душа и тела, кроз појачану молитву, кроз појачан пост, кроз појачану веру, кроз свету тајну исповести и покајања, свету тајну причешћа, да бисмо се тако припремили да дочекамо и прославимо рођење Господа Христа, да Га примимо у нашу душу, у наше срце, да буде у нама и са нама и ми са Њим овде на Земљи, да би били са Њим и у Царству Небескоме и да тамо са свима светима славимо Њега чудесног Господа нашег са Оцем и Духом Светим, у све векове и сву вечност.

Амин.